

نوی سبک او نوی ادب

د

Ketabton.com

اروانباد استاد گل پا چا الفت

فهرست

سرليک:	مخ:	سرليک:	مخ:
دخــداى قــانـون	۱	دظــالم فلســفه	۷
دکــار فکــر	۱-۲	دســتور العــمل	۸
زه خبرنــه وم	۲	اصــلى غــل	۹
دخير خاونــد	۳	دغلــو منطــق	۹-۱۰
ديمرکراســى	۳-۴	دغلوډيــه	۱۰
عشــق	۴	دحــاکم اشــتباہ	۱۰-۱۱
عمــل	۵	خــه لري او خــه نه لري؟	۱۱
دايمان خاى زړه دى او دى بې زړه		آمــر او مــامور	۱۲
دى	۵-۶	تــوره پــرده	۱۲-۱۳
زمور بــاغ	۶	دژونــد نغمــه	۱۳
بــې تمــيــزي	۶-۷	خوشــحالي	۱۳-۱۴

بسم الله الرحمن الرحيم

دخدای قانون

مونږ د خپلو کورونو له څنگه په ډیره کښې ناست وو. له پاسه یو لاروی راغی، د ونې ډډ ته یې ډډه ولگوله. ډوډۍ یې له ملا نه پرانیستله په مزه مزه یې له څه شي سره خوړله. مونږ ډیر وړي تړي وو، هغه ځان موږ کړ او یخې اوبه یې وڅکلې مونږ روژه وو هغه بوزه وه، ځکه چې په مسافر باندې روژې نشته. لاروی ویل: ماته د خوړلو اجازه شته تاسو ته نشته.

ما ته خدای (ج) خواړه او اوبه روا کړیدی په تاسو یې ایسار کړی دی. داد خدای قانون دی، ددی قانون په رمزاو معنی تاسی نه پوهیږئ. د خدای کارونه بی حکمته نه دي.

تاسی ددغه عملی تعلیم په اصلی معنی ښه فکر وکړئ! تاسې ولې وړي یاست او زه موږیم؟ زه په کار او مقصد پسې روان یم ناست نه یم زما په ژوند کښې دریدل نشته ځکه ما نه وړی کوي؟ تاسې ځای په ځای پراته یاست ستاسې حرکت لنډ دی ځکه یې وړي کړئ. تاسې دخدای قانون منلی دی مگر پوه شوي پرې نه یاست. زه ددې دپاره راوگرزیدم چې تاسې پوه کړم او له لوړې نجات ومومئ. پاخیږئ، راوون شئ اولری ځای په نظر کښې ونیسئ لوړه او تنده په توقف اوسکون کښې ده په حرکت کښې نشته.

دکار فکر

دکور میرمن ناروغه وه، د دوا پیسې نه وې، غله خلاصه وه ماشومان وړي وو، په کور کښې څه نه و پاتې چې پیسې پرې نغدي شي. د کور خاوند یوه ورځ په پور پسې وگرځیده، دوستانو، اشنا یانو خپلوانو هیڅ ورنکړه. بله ورځ په کدایي پسې ووت دسخیانو او غنیانو له کورونو نه نا امیده راغی. دریمه ورځ ورته دکار فکر پیدا شو کارته یې ملا وتړله په کار پسې روان شو، کاریې وکړ په دغه ورځ یې کورته دوا او ډوډۍ راوړه د کور میرمن او ماشومان ډیر خوشحاله شوه. چې رنځور جوړ شي او وړي مور شي له دښه لویه خوشحالي بله نشته. که څوک خوشحالي غواړي په کار کښې دې ولټوي. د رنځو رانو علاج په کار باندې کیږي. چې وړي مروي هغه کاردی. چې سړی خوار شي او خپلوان ترینه لاس واخلي. چې څوک پور ورنه کړي او اشنايان نا اشنا شي.

چې سخيان ورته ووايي خداى دې درکړي.
چې له هرچا او له هرې خوا نا اميده شي.
په دغه وخت کېنې کار په کار پري.
پلار خپل ځوى ته تريوه وخته ډوډۍ ورکوي بيا يې له ځانه بېلوي.
چې ځوى لوى شو بيا مور هم شيدى نه ورکوي.
مگر دکار مهرباني او احسان په هروخت کېنې وي.
دکار برکت په هيچا کېنې نشته.
هنه چې د خان مزدوري کوي خان څه نه ورکوي کارېي ورکوي.
نوراشه! دکار سړى شه!
دکار سړى او د سردار سړى ډير فرق لري.

زه خبر نه وم

له خوبه راويښ شوم ډير وړى وم.
تا زما له سر لاندې ډوډۍ ايښې و، ما نه لیده په دسترخان کېنې پټه وه.
ما ستا دسترخان و نه لټاوه د خلقو درگاه ته ودرېدم.
زه خبر نه وم چې ډوډۍ زما له پښولاندې ده او ما پردۍ کورته لاس نيولى دى.
زه ډير وروسته پوه شوم چې د ځمکې دسترخان له ډوډۍ ډک دى او زه گدايي کوم.
که زه پوه وای ما به د ډوډۍ دپاره ځانته دومره باداران نه پيدا کول.
زه ستا د درگاه د خاورو په قدر پوه نشوم، زه نه وم خبر چې په دې خاورو کېنې هرڅه شته.
هو! تازمونږ دپاره ډير څه پيدا کړي دي مگر موږ نه يو پوه شوي.
لکه چې د ځمکې په مخ دتېرو دپاره ډکې ويالې او ډک سيندونه بهيري د وړو دپاره هم په هره پوله ډوډۍ ايښې ده.
هلې! زر کوئ! دغه وري فقېران خبر کړئ چه د خداى دسترخان ولټوي.
ټول نعمتونه همدغلته دي.
له خلقو سره بې له کاره او بې له زياره څه نشته.
تاسې د خداى په نامه له چانه څه مه غواړئ.
دخداى په نامه څه ورکړئ ځکه چه خداى تاسو ته هر څه درکړي دي که تاسې هرڅه ولټوئ په دغو خاورو کېنې يې مومئ.
په لټولو هرڅه پيدا کيږي.
که تاسې وزگار کېښنئ او هر څه له ځانه وغواړئ هرڅه شته، که گدايي کوئ هيڅ نشته.

دخیر خاوند

هغه خپله غوا په پولو او لښتوپووله.

دهقانان پوهیدل چه دی پردی کښت په غوا باندې نه خوري.

غوا به کله کله د خلقو کښت ته خوله اچوله مگر ده یې جلب نیوه.

دغه لږه زیان دقصد له مخې نه و حکه چا څه نه ویل.

دغوا خاوند پوهیده چه په پولو او لښتو باندې غوا ښه مړیږي.

که غوا خوشې وي او پردی شوتله خوري یا ټنډیږي یا لنډی اوبوچی کورته راځی.

دده غوا کتاره نه وه، ډیرې ښې شودې یې کولې هرچا به ویل چه ډیره ښه غوا ده.

دغوا شودې او شرومې هغه یواځې نه خورلې دمېلمنو د مسافرو د همسایه گانو برخه هم په کښې وه.

خلقو ویل: دا سړی ډیر ښه سړی دی داکور د خیر او برکت کوردی.

هوا څوک چې خپل نفس دغسې وساتي او جلب یې خوشې نه کړي هغه دخیر او برکت خاوند دی.

د هغه ضرر چاته نه رسیږي خیر یې رسیږي.

د هغه غوا هم وری نه پاته کیږي او شودې یې ډیرې دي.

دیمر کراسی

په شفتالو کښې زړی دی په زړي کښې دشتالو ونه ده، دغنمو په وړو کښې دانې شته په دانو کښې همدغسې وري شته.

په چرگه کښې هکۍ ده په هکۍ کښې جرگه.

دغه یوه دانه پندانه چې گورې تېل اوپلته دواړه لري او په حقیقت کښې بله ډیوه ده مگر ستا سترگې پټې دي دغه رڼا نه ویني.

ته نه یې خبر چې په یوه دانه اوپه یوه څاڅکی کښې عالمونه پراته دي.

ته پخپله هم دغنم په دانه کښې ویده وې بیادې په یوه څاڅکی او بوکښې لامبو وهله نن ځانته لوی سړی وایې اوپه لویه بیړۍ کښې ناست په لویو سیندونو کښې حرکت کوي.

څه شی چې ته وړوکی گنې هغه هم لوی دی.

یا هغه چې تاته لوی ښکاري هغه هم لوی ندی.

ته ونه لوبه گنې هغه په یوه زړي کښې ده.

تاته زری وړوکی معلومېږي په هغه کېږي غټه ونه خای شوېده دغه غټه هندوانه چې گوري کال ته نشي پاتې کيدای اوعمرېې ډير لږدی.
دغه دهندوانې کوچنۍ زری تاته هر کال تازه هندوانې درکوي.
دزري قيمت له هندوانې نه لږ نه دی.
هندوانه په زري کېږي ساتلی ده که زری ورک شو هندوانه ورکېږي.
که ميندۍ اوپلرونه خپل واړه ماشومان ساتي واړه اوکوچني هم قام اوټبر ساتي.
نوراشه! هيڅ شی وړوکی اوکوچنی مه گڼه ځکه چې دلته غټ اوکوچنی لوی او وړوکی نشته ټول برابر دي يواځې خدای لوی دی اوبس.
دنن ورځې ديموکراسي له همدغسې ژورې کتنې څخه پيداشوه او د ډير دقت نتيجه ده.

عشق

ته له ډيرقوت او ډيرو لښکروسره په دغه ښار راغلې.
ددې ښاره له خلقو سره دې ډير جنگونه وکړه.
له دی خوا له هغې خوا ډير خلق ووژل شوه، ډيرې وينې تويې شوې، ډيرې ککړۍ له پښو لاندې شوې.
ستا مخه چاوشوه نيولۍ.
تاد ډيرو مړو په سرونو پښې کېښودې او په ډيرقوت له خپلو لښکرو سره دلوی فاتح په شان ښارته رانوتلی.
ته ډير په قاروې تاغوبتل چې ښار لوټ کړې او قتل عام جوړ کړې.
مگر داکار تا ونشو کړای.
ستا مخې ته دښار يوه ښکلې پيغله راغله ستا زړه يې ويوړ.
تا خپل زړه دهغې له پنجو خلاص نکړای شو او له خپل ټول قوت سره يوې پېغلې ته تسليم شوې.
تا په ځان باندې د يو فاتح گمان کاوه مگر فاتح بل څوک و.
ته نه وې خبر چې دننه په ښار کېږي بل راز قوت موجود دی.
تا په ډير زور او قوت ځان اسير کړ او د خپل اسارت لپاره دې ډيرې قربانۍ ورکړې.
که له تاسره دغه قوت نه وای اوشکست دې خوړلی وای نه اسير کيدې، د عشق مقام ته رسيدل څه اسانه کار نه دی.
ته اوس دا ښار نشي لوتولی دا خلق نشي وژلی ځکه چه عشق اومحبت اجازه نه درکوي.
ته بايد ددوئ خدمت وکړې او ددوئ خدمتکار شي.
هوا عشق له پادشاهانو نه خدمتکاران جوړولی شي.
دلته سکندر بل راز کيږي او دجهانگيرۍ حرص نه پاته کيږي.
سنگر څوک نشي ماتولی دلته زور او قوت ماتيږی.

عمل

هغه خپله امسا ټکولو له اوبازارته راغی.
په سترگو یې څه نه لیدل خو په نامه یې هرڅه پیژندل.
له ده نه خپلو ماشومانو وڅکې غوښتې وې.
دی په وڅکو پسې راغلی و.
دغسې ډیر رانده بازارته راځي او څه اخلي.
دکانداران دهنوئ په سترگو کښې خاورې اچوي او ردي مالونه ورکوي.
ده ته یې هم له خاورو نه ډکې وڅکې ورکړې او هر څه په کښې گډوو.
هغه روان وو او ځولی یې له لاسه خوشې شوه.
د هغه ارزو له خاورو سره برابره شوه.
هغه دزمکۍ په سرلاس وگرزاوله او هر څه یې ټول کړه.
هغه نه پوهیده چه خپل کورته څه شی وړي؟
ده غوندې ډیر رانده دلته راځي اوله ځانه سره څه وړي چې د وړلو نه دی.
هوا! دړندو عمل همدغسې وي.

دایمان ځای زړه دی او دی یې زړه دی

چې وړوکی و له شینکو او پیریانو ډاریده.
چې لږ غوندې غټ شو د ملا صاحب له ډاره په سبق نه پوهیده په کور کښې د ادې ډارو د باندې د دادا.
اوس چه لوی دی دماسلانو ډار، د خان ډار، د ملک ډار، د حاکم ډار یې په زړه کښې ټینګ ځای نیولی دی.
په چول او بیدیا کښې له غلو ډار یې، په کوروکلی کښې له غلیمانو په ښار کښې له پولیسانو، دایمان ځای زړه دی او
دی ډیر یې زړه دی.
د شپې په خوب کښې هم ډار یې او خپکۍ یې نیسي.
لویه خدایه! په کوم زړه کښې چې دومره ویره وي، ستا ویره ډیره نه ځای یې ستا خوف ته ډیر لږ ځای پاته کیږي.
که ستا ډار او د ظالمانو ډار په یو زړه کښې یوشان موجودوي له دېنه لویه گناه بله نشته.
کشکې دوی یوازې له تا ډار یدلی اوستا د دښمنانو ډار یې په زړه کښې نه وای.

دخلكو ډار ستا وېره په زړونو كېنې كموي او ايمان ته زيان رسوي.
ستا ضعيفه بنده كان يوازې له تانه نه وېرېږي له نورو نه هم وېرېږي. دوى اوس د زورورو له ډاره حق نشي وېلى او ته
د حق طرفدار يې.
ته په دروغو خپه كېږې دوى له ډاره رښتيا نشي وېلى.
ستا ظلم نه دى خوښ دوى له وېرى د ظالمانو خدمتونه اوصفتونه كوي.
هغه مسلمان چېرته دى چه يوازى له تا ډارېږى او بس.
ستا بنده بايد د ډار بنده نه وي، د نمرود له اور ه يې سترگه ونه سوزي، د فرعون په مقابل كېنې مغلوب نشي، له مرگه ونه
وېرېږي.

زمونږ باغ

ددې باغ ونې ټولې زړې دي، ډډونه او ښاخونه يې وچ دي، په ميوو كېنې زښت ډير فرق راغلى دى ميوو لaxe چې
سيورى هم نيم نه دى پاته، تازگي نشته، خيابانونه اوچمونه خراب دي، باغ ټول اغزو اوناكاره بوټو نيولى دى.
دگلانو يونيم بوټى كه وي هغه دربو اوكلو لاندې كړېدى دلته اوس طوطيان اوبلبلى نه راځي. پدى چمن كېنې اوس
خاروى خري، دونو پانې په پسرلي كېنې زېږې ښكاري.
داونې ټولې دوهلو دي.
ددې زړو ونو نېلو اورېسو ټوله ځمكه نيولې ده. د ځمكې قوت يې ډير كم كړېدى مگر ځانگو اوښاخونو ته يې فايده
ډيره لږه رسېږي داونې اوس بې ثمره او بې حاصله دي.
دباغ خاوند بايد ټولې له بيخه وباسي. په ځاى يې نوي نياكي كېږدي. مونږ بايد ډير انتظار وكاږو چه دلته بيا سيورى
اوميوه پيداشي او پدى باغ وېن كېنې بياتازگي ووينو.
كه ماليار كال په كال چينجنې زړې ونې اېستلې اونوي نياكي يې په ځاى اېښودلى باغ به اوس هم هماغسې
سمسور و.
دباغ عمر او د ونو عمر به يوشان نه و.
ونې به وركېدې باغ به نه وركېده.
اجتماعي ژوند به له فردي او شخصي ژوند نه نه قربانېده.
څوك چې زړې ونې په باغ كېنې ساتي باغ به يې همدغسې وي.

بې تميزي

ډيرښه آس و، خو د بې تميزو په لاس كېنې وو.

څو ک يې په قدر پوه نشوه باوغان پرې موږه کينسوده.

ديابو کاريې ترې واخيست.

هغه خبر نه و، چه دغسې آس دپادشاهانو په کمند کښې هم نشته اوقيمت يې ډير زيات دى.

چيرته چې علم او فراست نه وي خلق د آس او يابو فرق نشي کولى هلته عربي اسونه له موږولاندى زخميان شى او

دخرو په غاړه دزرو کتورى وي.

په دغسې وخت کښې چې عمومي شعور ږوند وي اوڅه نه وينى حافظ دخلقو دې تميزى اعلان کوى:

اسپ تازى شده مجروح بزيړ پالان

طوق زرین همه درگرددن خرمى بينم

د ظالم فلسفه

يوسړى دغليمانو په خوله شل کاله بندي شو.

هرچا به ويل حاکم ناروا وکړه، دومره ظلم هيڅوک نه کوي. دلته عدالت نشته، قانون ته څوک نه گوري، په بدو او رشوتونو هر څه کيږي مونږ له دې حاکم سره نور گذران نشو کولى.

بندى چې له زندان نه راووت د هنر او کمال نوم يې په وطن کښې خپور شو او ډير دکارسړى وخوت.

حاکم ويل: زه پوهيدم چې دى بې گناه دى، مگر که مادي نه وای بندي کړى، غليمانو واژه يا به ده څوک وژلى و، ده بې زندانه ژوند نشو کولى دده حيات په خطر کښې و، دده دغه هنر او کمال د زندان برکت دى که دى پوه شي، ماله ده سره ډير لوى احسان کړى دى. انسان پخپل خپروشر نه پوهيږي ډير ځله په ښو باندي دبدو گمان کوي.

که دى پوه شي بند يتوب دده دپاره خير و، ما دده خير په زندان کښې لیده.

ډير کارونه دي چې په ظاهره بد معلوميږي په حقيقت کښې ښه وى، د خلقو په نظر کښې ظلم وي چې فلسفه يې ولټوي رحم او د لسوزى وي.

ناپوهه خلق خير خواهان نه پيژني، په احسان نه پوهيږي، دوستي ورته دښمني ښکاري، په مدرسه باندى د زندان گمان کوى.

موږ ددوى په خوشحالى پسې نه گرزو، ددوى په خير پسې گرزو.

دوى په خپل خير نه پوهيږي او خپل خير نشي سنجولى.

دستور العمل

خاص مجلس و، ټول غلي ناست وو، يوهم خبرنه و چې څه به وايي؟ دومره پوهيدل چې مطلب ډير مهم دی. پس له څه قدر سکوت نه، هغه وويل: غيرله سرو او سپينو ډير قيمت بهانه شته چې جواهر او الماس هغومره قيمت نه لري حکومت بايد هغه ډير ټينگ وساتي.

که هغه و، هرڅه شته، که هغه نه و هيڅ نشته، د حکومت اساس اوبيناد هماغه دی، بې له هغه حکومت نشي قايمېدلی.

دخزانو سانته هغومره ضرورنه ده، د هغه شی ساتل فرض دی.

دسياست په دنيا کې هېڅ شی هغومره قيمت نه لري.

په دې خبره ټول په فکر کېښي شوه.

چا ګمان کاوه چې مراد عدالت دی حکومت بايد دغه شی ډير ټينگ وساتي اوله الماسو نه يې بهتر وګڼي.

د ځينو دا خيال و، چې د مملکت استقلال له هرڅه نه زيات قيمت لري، يوسياستمدار بايد د همدغه شي د ساتلو ډير ټينګه توصيه وکړي.

څه نورو تصور کاوه چې مقصد د ملت خوشحالي ده.

د يوه ديموکرات حکومت اساس همدغه دی جواهر او الماس دومره قيمت نه لري.

پس له يو څه وقفې هغه خپل مطلب ښکاره کړ.

هغه پوهيده چې زما په خبرو پوهېدل څه اسانه کار نه دی.

هغه وويل: د حکومت ډار بايد ډير ټينګ وساتل شي او حاکمان له ډير تشدد نه کارواخلي، د حکومت ډار که د خلقو په سترگو کېښي و خزانو ته څوک کاره نشي کتلی له ګدامو نونه مړک هم غله نشي ورلی، سره او سپين که په ډاګ پراته وي څوک ورته نه ګوري. که دا ويره د خلقو په زړه کېښي وه ظلم ته به عدالت وايي بې رحمي به رحم ګڼي. که ډار نه و او خلک سپين سترګي شو نو بيا ګذاره ډير مشکله ده.

تاسې کونښن وکړئ چې دغه ډار د خلقو په زړونو او سترگو کېښي وساتئ او دا قيمت بها څيز ضايع نشي، ددی شي په قيمت باندې ښه پوه شئ!

دا هغه شی دی چې په وينو تويولو په کورونو وړانولو په مالونو لوټولو لاس ته راغلي دي. تاسی يې په آسانه مه ورکوئ!

اصلي غل

ستا خوښه چه غل ورته واښې که دغلو مل؟ زه يې غل بولم.
ددې غله لاس قاضي يا مفتي نشي پريکولی.
دده له لاسه هرڅه کيږي او ډير قوت ورسره دی.
حاکمان ده ته څه نشي ویلی.
دپوليسانو زور په ده نه رسېږي.
ددې غله احترام قوماندان هم کوی.
داغل ډير زورور غل دی.
دده مخه څوک دورځی هم نشي نیولی.
دی دسر کار په مال کېنې هم برخه لري، او په خزانه کېنې شريک دی.
په ده باندی هيڅوک دعوه نشي کولی.
ده ته يواځی زه غل ویلی شم اوبس.
دا هغه غل دی چه له سترکونه رانجه نه پتوي سترگې پتوي.
غله پيسې پتوي.
دی غله پتوي، خيانتونه پتوي، ظلمونه پتوي.
اصلي غل همدغه دی.
ترڅو دی ورک نشي غله نه ورکيږي.

د غلو منطق

له ورځې نه شپه ښه ده او له رڼا نه تورتم.
شپه دراحت دپاره ده، ورځ د زخمت دپاره.
دعیش او عشرت وخت شپه ده.
سازونه سرودونه په شپه کېنې وي.
وصالونه په شپه کېنې صورت نيسي.
ساقی او شاهد د شپې ښه ښکاره کيږي.
بزم محفلونه د شپې وی.
دحيات اوبه په تورتم کېنې دی.
په تياره کېنې دستر او پرده پوشی راز پټ دی.
تاسې دتورتم په قدرنه پوهيږئ.
شپې لکه د خوبانو زلفې چې هرڅومره اوږدې وي هغو مره ښې وي.
په سپينو مخونو باندې بايد تورې زلفې خورې وي.

ښکلي او ښايسته ميرمنې په تورو پردو کښې پټې ښې دي.
مور او دوى د پردې تر شاپه تياره کښې هر څه کولى شو.
که زموږ له عملونو پرده لري شوه او هر چاپه رڼا کښې وليدو مونږ ته به په نفرت وگوري.
زموږ د پاره شپه ډيره ښه ده.
تاسې کونښن وکړئ چې دورځې هم تورتم او تياره وي.
د وهم او خوف تياره د ورځو رڼا کموي.
له ظلم سره ظلمت او تورتم تړلى دى.
د ورو خلقو په سترگو باندې توره شپه وي.
د ناپوهۍ تياره له شپې نه کمه نه ده.
بايد تل تر تله تياره وي ځکه چې د حيات اوبه په تورتم کښې دى.

د غلو ډيوه

سپوږمۍ ورکه شوه، شپه ډيره تياره وه، غله په تورتم کښې راغله په کاله ننوتل.
دوى خبر نه و چې ښه ښه مالونه چيرته ايښي دي، ځکه يې ډيوه ولگوله او مال يې لټاوه.
د کوروکلي خلقو چې رڼا وليده راپا خېدل د غلو مخه يې ونيوله او غله يې وپېژندل.
يوه وويل: له تورتم نه د غلو ډيوه هم ښه ده.
مور غله په رڼا کښې وليدل او راوينى شو.
هو! مور غلو راوينى کړو.
زموږ په کور کښې غلو ډيوه ولگوله.

د حاکم اشتباه

دومره ظلم او ستم، دومره تغافل او بې پروايي، دومره کبر او غرور.
داسې سخت زړه؟
بې رحمې او بې غوري انتها ته ورسیده.
د زړونو له ازاره هيڅ نه ويريږي.

زما په ژرايې زړه نرم نشو.
زما فريادونه نه اوري.
زما عذرونه او زاري-تأثير نه لري.
زه په پيراميد ورشم. زما په زړه کښې ډيرې خبرې وي.
زه وایم خپل ټول عرضونه به وکړم.
هغه لکه بربښنا د سترگو په رڼې کښې له سترگو پنا شي.
له ډيرې استغنا راته گوري هم نه.
عاشق د معشوقې له لاسه دغه راز شکايتونه کول.
حاکم اشتباه وکړه، هغه يې سياستاً بندي کړ او په سياسي بنديانو کښې حساب شو.
آه د وطن مينان په دغسې خبرو زندان ته ځي.

څه لري او څه نه لري؟

زمکې لري، ژړندې لري، قلاکانې لري.
راډيو نه لري، موټر نه لري چوکۍ نه لري.
سرلري، سترگې لري، زړه لري غوړونه لري.
ذوق نه لري، فکر نه لري شعور نه لري احساس نه لري.
ټغرونه لري، توشکونه لري، رخت خوابونه لري.
جارونه لري، ځنډل نه لري، مينځل نه لري.
گوځانې لري، طبيلې لري، تحويلخانې لري.
حمام نه لري تشنات نلري، صابون نه لري.
جوار لري، غنم لري، وريجې لري، پيسې لري.
خيرات نلري، زکوه نلري، صحت نلري، راحت نلري.
حرص لري، غم لري، سودا لري، ظلم لري، ناروا لري.
قناعت نلري، صبر نلري، فضليت نلري، رحم نلري.
جهل لري، بخل لري، حسد لري، رقيب لري، دښمنان لري.
علم نلري، اخلاق نلري، سواد نلري.
زامن لري، نمسي لري، لوني لري، وروڼه لري.
مکتب نلري، معلم نلري، ملا نه لري، ميرزا نلري.
کبر لري، غرور لري، بدبيني لري بدگمانې لري.
انصاف نلري، ضمير نلري، وجدان نلري.
څوک؟
زموږ خان او زموږ ملک.

آمر او مامور

زه به په تريو وچولي خبرې كوم.
ته به لکه مجرم کور اورميړ ولاړيې بلې صاحب به وايي.
زه به په هر کار کښې کارلوم.
ته به زما په کار کښې د فکر کولو حق هم نه لري.
زه به هيڅ نه كوم، ته به زما په امر هر څه کوي.
خدمت به ته کوي نام نيکي به زما وي.
کار به زه وړانوم ملامت به ته يې.
خومره چې له مرگه ويريږي له مانه به هم ډاريږي.
په هره اندازه چې له ژوند سره علاقه لري له ماسره به يې هم لري.
يوازي محبت مي نه دی په کار زماله خوفه بايد زړونه وريږي.
زما په حضور کښې يې له عجز و نياز هېڅ خدمت نه قبليري.
که د عاجزي او د غلامۍ خوی درسره و هر راز خيانتو نه دې معافيري.
پام کوه! چې پخپل خدمت اولياقت مغرور نشي.
هرکله چې راځي که هر خومره مهم کارونه دې کړي و لکه کنهکار سر ټيټۍ راځه!
خپل خدمتونه مه يادوه!
په قانون استناد مه کوه!
ماته ځان وسپاره زما په خوشحالي کښې هر څه ولټوه ستا ترقي زما په اطاعت پورې تړلې ده.
ستاترغي په همدغسې تواضع کښې پټه ده، ته خپل ځان او خپل حد وپيژنه.
ته ښه فکر وکړه چې څه څوک يم او ته څوک يې!

توره پرده

سپورمۍ چې په تورو وريځو کښې پټه شي په جهان باندې توره پرده غوريږي او هرڅه په تورتم کښې ورک وي.
په دغسې توره تياره کښې دانسان بينايي کارنه کوي، ړانده او دنظر خاوندان يوراز وي، ښه مخونه او بد مخونه فرق
نه لري دسپين او تورتميز نشي کيدای خپل او پردی نه پيژندل کيږي.
د حقيقت او جمال رڼا له سپورمۍ نه کمه نه ده.
ددې سپورمۍ پټوالۍ په سترگو لا څه چې په زړونو هم تياره راولي که داتياره ورکه نشي او دغه رڼا له توري پردې
لاندې وي، د ذوق اونظر د خاوندانو شپه نه سبا کيږي.
د شعر او ادب دنيا نه جوړيږي.

فکر شعور او احساس نه وینږي.

دکار او حرکت اراده نه پیداکړي.

د ژوند نغمه

ټول غلي دي، هيڅوک څه نه وايي، دژوند نغمه غلي ده په دغسې خاموشۍ کېنې ذوقونه مري، فکرونه محوه کيږي، نشاط او فرحت لکه وحشي مرغې له انسانانو نه تښتي.

زه غواړم ددغه سکوت طلسم مات کړم او خپله سرينده وغږوم داسرینده مادعشق له هیواد او دبلبلو له کوره راوړیده.

زما دسریندې اواز ډیر خوردي.

راشۍ! کښنۍ! زما نغمې واوړۍ!

زه نه غواړم چې ارزوگانې مړې او زوړنه ساړه وي.

زه د احساساتو او جذباتو دوینو لو لپاره راغلم.

دغه ده ما خپله سرينده راواخيستله خپلې نغمې شروع کوم.

دا څه وشوه؟ له دی سريندۍ نه خو هيڅ اواز نه پورته کيږي.

سرینده خو نه ده ماته، تارونه یې ټول په حای دي.

داولې نه غږيږي له دېنه لویه ضایعه بله نشته.

پوه شوم وپوهیدم داسرینده دبلبلو دکور ده او بې دگلونو له خوابل چیرته نه غږيږي.

داسرینده له عشق سره تعلق او ارتباط لري. تارونه یې هم په هماغه مقام پورې تړلي دي.

زه باید گلزار ته ننوږم او دگلونو په حرم کېنې دخپلې سريندې آواز واوړم.

زه باید دنرګس سترګې، دغوتۍ خندا، دچنډرولښتې، دسنبلو پریشانه زلفې وګورم او د حسن په کلزار کېنې خپله سرينده وغږوم. بې له دېنه دغه خاموشي نه ورکيږي او خوشحالي نه پیداکيږي.

دا تورې وړيځې باید دلمر او سپوږمۍ له مخې لرې شي.

دبلبلانو پنجرې اوقفسونه باید مات شي.

د باغ تړلې ور باید بیرته شي چې خوشحالی راشي او ذوق وشعور سترګې وغږوي.

خوشحالی

ستا دشجاعت اوشهامت ترانه ډیره خوره ده.

دا ترانه ډیر مشهور شاعر جوړه کړه، سازندگانو ورته ډیرښه اهنگ پیدا کړ اوس یې د وطن جونه او پېغلې په ډیر شوق وايي او ته یې په اورېدو ډیر خوشحاله یې.

ټول خلق تاته په ډير قدر او احترام کوري دا چه هلته يوځای بل ځای ستا دتورې او سر بازی صفتونه دي او نه له ډيرې خوشحالی په جامو کښې نه ځاييږي.

په هغه ورځ چې ته د جنگ او جگړې له ميدانه بريالی راغلې ستا په افتخار جشن ونيول شو په تا باندې له هرې خوا کلو نه شيندل کېده ستا په غاړه کښې خلقو دگلو هارونه اچول ټولې سترگې تاته متوجه وې او په تا باندې خوشحالي وربډله. دا خوشحالی تاله هغه ځايه راوړه چې هلته دگوليو او بمونو باران وريده او ژوند ډير په خطر کښې و، ته به هر ساعت له مرگ سره مخامخ کيدې او ډير لوی غم در سره و.

هو! د مشرانو خوشحالی په همدغسې مشکلاتو او خطراتو او غمونو کښې پټه وي او کو چنيان خوشې په خوشې خوشحاله وي.

((پای))

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library